

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros nem léphet fel eredményesen a drágaság ellen*

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.
(Hely)

1921. XI/30
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

A főváros nem léphet fel eredményesen a drágaság ellen

Kormányintézkedésre van szükség

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Hangok hallatszanak mindenfelől, hogy a főváros semmit sem tesz az általános drágaság ellen, mely napról-napra súlyosabban nehezedik a város lakosságára. A piaci árak egyre emelkednek s reménytelenségében már senki sem tudja, honnan várjon segítséget. Felkerestük a főváros gazdasági ügyosztályait, ahol a következőket mondták a drágaság okairól és leküzdésének lehetőségéről:

— A főváros a háboru alatt több ízben eredményesen lépett fel a drágaság ellen. Már a háboru elején, 1915 júniusában megkezdtük működésünket ebben az irányban, mikor láttuk, hogy a pesti piacon minden ok nélkül egyszerre 2 korona 40 fillért kértek az árusok a zöldbab kilójáért és 1 korona 20 fillért az új burgonyaért. Mindössze százezer koronát fektettünk akkor akciónkba, mellyel Ujvidékről, ahol jelentékenyen olcsóbb volt a zöldség, vaggonszámra hozattuk az árut. A zöldbabot például 76 fillérért adtuk, mire a piacokon csakhamar leszálltak az árak, sőt a kereskedők még ránk is licitáltak s a zöldbabot 60 fillérért kezdték árusítani. Inkább ráfizettek árjukra, semhogy a fővárosi árak felett maradjanak.

— Most azonban nem is gondolhatunk ilyen akcióra. Nagyobb bevásárlásokhoz elsősorban is akkora összegre volna szükségünk, ami-

lyennel a tovaros egyáltalán nem rendelkezik. Másodsorban nem is találunk megfelelő mennyiségű árut. Mióta a termelő az ugynevezett „világparitás” elve szerint számol, azóta inkább nem adja oda portékáját, semhogy árából engedjen. Mikor a kisgazdaminiszterek kijelentették, hogy se rekvirálás, se maximálás nem lesz, ellenben kiviteli engedélyeket adnak az összes élelmicikkekre, eszerint rendezkedtek be a termelők. Ha idehaza nem tudnak olyan árat elérni, mely a kiviteli díjak leszámításával megfelel a világáraknak, akkor egyszerűen kiszállítják termékeiket.

— Így történhetik meg, hogy Budapest 25 koronába kerül a sárgarépa kilója. Tudni való, hogy ez a szapora vetemény szinte magától terem, még kapálni sem kell, tehát a gazdának alig kerül valamibe. Ára azonban még sem csökken, mert a termelő a szomszédos Ausztriában még ennél is magasabban adhat tulrajta. Hogy mennyire összefügg a helyi piac áralakulása a kiviteli díjak nagyságával, azt legjobban a hagyma példája bizonyítja. Hagymára ugyanis 120 korona kilónként a kiviteli illeték, de ez az áru nem bírja el ezt az összeget, tehát fölös mennyiségben, olcsó áron kapható idehaza.

— Érdekes tünet, hogy a liszt ára mennyire lement most, mikor csökkentek a szállítási lehetőségek a külföld felé. A befagyott Duna, az

osztrak és a cseh határzár 53 koronáról egyszerre 33 koronára nyomta le kilóját, sőt több cégünk, Szimon és az Eléstár 33 koronáért kínál hirdetéseiben dupla grizeslisztet. Ebből világos, hogy az árakat csak akkor lehetne leszorítani, ha a kivített csökkentenő a kormány, melynek gazdasági politikájával azonban sehogysen egyezik ez a feltevés.

— Hogy milyen tehetetlenek vagyunk a piacokkal, utalunk legutóbbi tojasakciónkra. A főváros még ősszel, mikor olcsó volt a tojás, összegyűjtött hétmillió darabot s hűtőházaiban helyezte el. Most piacra dobtuk egész raktárunkat s 5 koronában állapítottuk meg egy tojás árát a 15 koronás piaci árral szemben. A tojás ára mégis változatlan maradt. Oka ennek részben talán a hűtött tojás rosszabb minősége, miután csak gyurásra alkalmas, részben pedig az, hogy hétmillió tojás kevés a közönség szükségletére. Öt tojásért csak kevesen határozzák el magukat időt rabló sorállásra, inkább fizetnek 15 koronát.

— A főváros azért létesítette üzemét, hogy az árak alakulására befolyást gyakorolhasson. Célját azonban csak akkor érheti el, ha megfelelő mennyiségű áruval rendelkezik. Az óriási befektetés lehetetlenségén kívül nagy akadálya az árubeszerzésnek az exportőrök tulságosan furge működése is. Ezek biztos hasznuk tudatában bármely áron is összeveszik a kapható terményeket s akkora versenyt jelentenek, hogy a főváros nem konkurrálhat velük.

— Egyelőre tehát semmi kilátás sincs rá, hogy a főváros eredményesen harcolhasson az általános drágaság ellen. Itt csak kormányintézkedés segíthet. Rekvirálási le-

hetőség, maximális árak, a kivitelek csökkentése és elsősorban a termés fokozása mentheti meg az inségétől a főváros közönségét, mely egyelőre magára hagyva tengődik.